

зададете въпроса: „Какъвъ плодъ тръбва днесъ да посадя?“ Ако посадите единъ оръхъ, той слѣдъ врѣме ще принесе свойѣ богатства въ изобилие. Тази притча бихте разбрали, само когато се върнете, както ще се върнете, на онзи свѣтъ, отъ кждѣто сте дошли; тогава ще забѣлѣжите каква полза сѫ принесли ония добри желания и мисли, които сте посъли, добринитѣ, които сте направили на вашитѣ близки, приятели, жена, дѣца. Сега тия нѣща още ви сѫ тѣмни. — Другъ примѣръ. Казвате си: „Този синъ сега азъ го храня, ама кой знае да-ли ще ме гледа нѣкога?“ „Сега го уча, та, когато остана, да ме гледа“. Не очаквайте да ви гледа, когато остана. Па може и да не остана, може да заминете по-рано отъ него, безъ да стане нужда той да ви гледа. Казва майката: Ехъ, да имамъ дъщеря на стари години да ме гледа“. То е много криво схващане на живота. Дайте възпитание на дѣцата си и не очаквайте за васъ нищо. Ако въ тѣхъ сте посадили добъръ оръхъ, не само ще ви гледатъ, но и ще ви обичатъ. Когато една майка не е обичана отъ свойѣ дѣца, това показва, че не е могла да ги възпита. Та, първото нѣщо, за да ви обичатъ дѣцата, е, ржководими отъ този Духъ, да научите дѣцата да ви обичатъ.

Ще заключа своята бесѣда съ едно сравнение. Има три отношения, които тръбва да пазимъ. Въ свѣта сѫществува Богъ, сѫществуваме ние, сѫществува известно общество; нѣкои турятъ на първо място себе си, като казватъ: „Азъ, послѣ обществото, а накрая Господъ“. То е съвсѣмъ криво разрѣшение на въпроса. Други казватъ: